

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quód Constantinopolim cum venisset Epiphanius, conuentus &
ordinationes (vt apud Theophilum gratiam iniret) praeter Ioannis
voluntate[m] instituit. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

adduci poterat, ut Seueriani amicitiam amplexaretur. Verum tametsi hoc pacto amicitia inter eos, specie quadam externa videbatur reconciliata, nihilominus tamen animum, alter versus alterum exulceratum retinuerunt. Causa itaque cur Ioannes Seueriano succenseret, eius generis fuit.

*Quod Constantinopolim cum venisset Epiphanius,
conuentus & ordinationes (ut apud Theophilum
gratiam iniret) preter Ioannis voluntate instituit*

CAP. XL.

NON longo tempore post, Epiphanius episcopus, Theophilus suau ex Cypro Constantinopolim venit, eoque secum attulit decretum Episcoporum, quod non ipsum excommunicauit Origenem, sed libros eius duntaxat condemnauit. Itaque ubi ad templum domini Ioannis, quod extra ciuitatem ad septimum lapidem situm est, accessit, Synaxi celebrata, & ordinato diacono exit est templo, & ciuitatem ingreditur. Cumque a Ioane inuitaretur, ut ad se diuerteret, ille, quo gratificaretur Theophilo, recusauit, & in separato quodam hospitio diuersatus est. Episcopis autem, qui ibi forte cum versabantur, conuocatis, decretum, quod libros condemnabat Origenis, legit. De illis nihil equidem habeo dicere, sed hoc dico, visum fuisse Epiphanio & Theophilo eos condemnare. Ex episcopis nonnulli, qui Epiphanius reuerebantur, illi decreto subscripserunt: cum plures vero illud facere renuerunt. Ex quorum numero fuit Theotimus, episcopus Scythiae, qui Epiphanio ita respondit. Ego, Epiphanus, neque hominem iam olim mortuum contumelia afficere volo, neque facinus tam nefandum aggredi audeo, ut eos condemnem libros, quos maiores nostri neutquam condemnarint: præsertim cum nullam doctrinam in illis comprehensam intelligam. Itaque libro quodam Origenis allato, eum legit, scripturæque interpretationes fidei Ecclesiæ congruentes, quæ in eo cotinebatur, ostendit. Deinde adiunxit haec verba: qui ista contumeliis afficiunt, illi eas res contumeliis imprudentes afficiunt, de quibus libri ipsi coascripti sunt. Haec quidem

v 4

Theo-

SOCRAT. HISTOR.

Theotimus, vir ob pietatem & rectam viuendi ratione multorum sermonibus celebratus, Epiphanio respondit.

Cuiusmodi scriptor hic pro defensione Origenis commemoret. C A P. XII.

Quoniam quidem complures obtrecentorum impulsu, tanquam vento repentino ad Origenem contumelias vexantur praecepites feruntur, non incommode erit, pauca de illis differere. Homines obscuri abiectiones, qui nihil ex se habent, quo nomen suum illustrari possint, ex virorum ipsis longe praestantiorum vituperatione, se nobilitare contendunt. Istud primum Methodio, episcopo Olympi, urbis Lyciae accidit; deinde Eustatio, qui ad tempus ecclesiae praefuit Antiochenus: Apolinario postea; ad extremum Theophilo. Hic maledicorum, ut ita dicam, quaternionio, Origenem falsos accusare coepit, non eadem causa omnes impulsu. Nam alius alia de re crimen illi intendit: unde singuli separatim omnibus perspicue declararunt, se illa omnia omnino in eo approbare, quae ipsis non nominatim coarguissent. Nam quoniam alius aliud dogma sigillatim reprehendebat, perspicuum est singulos illud tacitos secum omnino habuisse pro vero, quod minimè insectati sunt: & id ipsum re ipsa approbase, quod non verbis exagitassent, Methodius, et si fere multumque; initio in Origenem inuestitus erat, postea tamen quasi ad palinodiam se reuocans, illum in dialogo, quem Zenonem inscripsit, summis laudibus extulit, Illorum vero vituperatio, mea quidem sententia, Origenis commendationem magnoperè amplificauit. Nam qui ei, sicut ipsi putabant, crimina digna reprehensione inferebant, hi quidem cum eum quasi male de sancta Trinitate sentientem minimè accusent, evidenter suis ipsorum testimonij ostendunt eum rectam sinceramque fidem habuisse. Atque ut isti, quod eum hac in re accusare non possunt, integræ eius fidei testimonium impariunt: Sic Athanasius acerrimus Consubstantialis fidei propugnator, in orationibus suis, quas contra Arianos conscripsit, illum suæ fidei testem citat, eius verba in sua ipsius scripta inserit, siveque de eo loquuntur: Admirabilis ille & summæ industrie vir Origenes, nostram de filio Dei opinionem suo testimonio confirmat;

quippe

